

KNIHÁRIK

OBČASNÍK POVAŽSKEJ KNIŽNICE
V POVAŽSKEJ BYSTRICI

JAR / 2017

Milí čitatelia,

už po druhýkrát sa vám prihovárime prostredníctvom nášho časopisu Knihárik a tešíme sa, že vám opäť môžeme priblížiť dianie v našej knižnici. Jar u nás bola skutočne jarou, rozkvetom, či už v rozmanitosti podujatí, v rozmanitosti hostí a rozmanitosti aktivít. Veríme, že i vaša jar priniesla veľa pekného, a budeme radi, ak sa formou vašej literárnej tvorby, článkov, recenzií, postrehov s nami o to pekné podelíte.

Vaša redakčná rada

Deň ľudovej rozprávky / 16.03. 2017

Kde bolo, tam bolo...bol jeden krásny deň v knižnici, ktorý sme strávili na ľudovú nôtu. Deň sme začali s návštevou detí zo ZŠ Slovenských partizánov, ktorým sme rozprávali rozprávky Pavla Dobšinkého, priblížili im jeho život a literárnu činnosť. Spoločne sme si zaspievali ľudové piesne, zahrali na flaute, vypočuli sme si tradičné ľudové trávnicie, ukázali sme si ručne vyšívané vzory na látkach, či zaspomínali na detské vyčítanky a hry, napr. Zlatá brána a Húsky, húsky, poďte domov. Aby sme deťom ukázali, že tradície žijú dodnes, besedu sme doplnili prezentáciou regionálneho autora Tomáša Kompaníka a jeho knihy AHA, v ktorej zozbieral ľudové výšivky, piesne z celého Slovenska. Deň bol výnimočný aj tým, že sme ho strávili v krásnych ľudových krojoch, vďaka ktorým sme dostali mnoho úsmevov a milých pohľadov od našich čitateľov.

Tamara Pribišová

„Žena tak intenzívne predurčená na šťastie (hoci aj čisto telesné šťastie, áno, obyčajnú telesnú spokojnosť), ktorá si však zvolila, zdanlivo prirodzene, samotu, vernosť neprítomnému, odmietnutie milovať...“

Podmanivý lyrický príbeh o žene (Vera) čakajúcej tridsať rokov na svojho milovaného muža, ktorý sa nevrátil z jednej z posledných bitiek počas druhej svetovej vojny. Rozprávačom príbehu je mladý spisovateľ z Leningradu, ktorý príde počas jesene roku 1975 do oblasti Archangelska, aby napísal reportáž o miestnych zvykoch a tradíciách. Verin príbeh ho upúta, postupne sa snaží preniknúť do jej tajomstva a rovnako aj do jej súkromného života. Tento muž s ňou trávi čas, a tak sa ponára do všetkých jej myšlienok, túžob a snaží sa pochopiť večnú oddanosť Very. Podľa slov autora sa román najlepšie číta neskoro večer, či skoro ráno práve pre jeho pokojný štýl rozprávania vsadeného do hmlistého jesenného počasia malého mestečka. Kniha je popretkávaná malými filozofickými úvahami rozprávača („V istom štádiu vyčerpania život prestane byť vecami. Práve a možno jedine v tej chvíli sa potreba opísať ho v knihe stane absolútnou...“), čo dáva čitateľovi možnosť zamýšľať sa nad významom lásky a jej podobami, nad oddanosťou či bezohľadným zrádzaním. Príbeh, ktorý dokazuje, že telesná láska je na míle vzdialená citu niekde hlboko v srdci. „Dobro je komplikované a človeka privádza k veľkohubým vyjadreniam vo chvíli, keď si ho zmení na morálny problém, tému na diskusiu. Ale stane sa pokorným a jasným pri prvom skutočnom kroku: na ceste lesom, v prozaickej telesnej námahe, ktorá zruší všetky intelektuálne konštrukty dobrého svedomia.“

„Pretože ten, kto má prísť, príde. Inak by láska bola len narýchlo vypitým pohárom vody.“

Tamara Pribišová

Milan Belás - regionálny historik, zberateľ pohľadníc, historických predmetov a starožitností, autor kníh a kalendárov o histórii a osobnostiach mesta a o považskobystrických výtvarníkoch

Narodil sa 28.11.1952 v Považskej Bystrici. Je známy ako regionálny historik. Odmalička sa zaujímal o históriu rodného mesta, je lokálpatriotom v tom najlepšom zmysle slova. Zbiera dvoj a trojrozmerné predmety a starožitnosti, ktoré sa viažu k dávnej i menej dávnej histórii Považskej Bystrice. Jeho zberateľskou doménou sa stali pohľadnice mesta a okolia z konca 19. a začiatku 20. storočia po súčasnosť. V jeho zbierkach je niekoľko stoviek takýchto pohľadníc, z ktorých niektoré sú unikátne. Milan Belás zaznamenáva históriu mesta, považskobystrických rodín, podnikov, inštitúcií a firiem, osudy osobností mesta a regiónu. Je autorom veľkoplošných fotografií so siluetou mesta a výrobkov, ktoré sa vyrábali v Považskej Bystrici najmä v prvej polovici 20. storočia. Venuje sa aj publikačnej činnosti. Je autorom publikácií s tematikou histórie mesta Považská Bystrica. Spolu s Ottom Gátom je spoluautorom monografie **Dejiny pošty v Považskej Bystrici**, vydané v roku 2007. Okrem toho v období rokov 2008 - 2014 zozbieral podkladové materiály, spracoval a vydal sériu šiestich knižných portrétov o významných považskobystrických výtvarníkoch: **A. V. Fábry** (2008), **Zuzana Vaňousová-Kronerová** (2010), **I. Weiner-Král** (2010), **Ján Rojko** (2012), **Milan Sládek** (2013) a **Zuzana Bobovská-Bošková** (2014). V r. 2015 vydal knihu **Židia v Považskej Bystrici** s podtitulom *Žili medzi nami*. Poznatky do knihy čerpal prevažne z archívov a doplnil ich údajmi od najstarších obyvateľov mesta. Pohľadnice a fotografie z jeho zbierky boli publikované vo viacerých regionálnych knižných publikáciách. V r. 2016 ich vydal knižne pod názvom **Považská Bystrica na historických pohľadniach**. Milan Belás bol aj autorom výstavy "Spomienky na starú Bystricu", ktorá sa konala v dňoch 22.11. - 6.12.2012 vo výstavných priestoroch kina Mier. Na výstave boli vystavené veľkoplošné panoramatické fotografie mesta, zachytávajúce jeho starú podobu, výstavbu a zmeny. Druhá časť výstavy bola venovaná numizmatike a medailérskej tvorbe spojenej s mestom a Považskými strojárňami. Milan Belás vytvoril a zložil výstavu z fotografií a predmetov vlastnej zbierky.

LiteraTour / Beseda s regionálnou poetkou Tamarou Pribišovou

Už skoro rok svojim prívetivým hrejivým pohľadom a milým slovom víta čitateľov v beletrii **Tamarka Pribišová**. Spolu so svojimi kolegyňami pripravuje podujatia pre študentov i dospelých. Rada číta a sprostredkúva obsah rozprávok i príbehov deťom, ktoré prežívajú zážitok z čítania spolu s ňou, niekedy i s otvorenou pusou. ☺

Možno málokto o nej vie, že je nadanou poetkou, divadelníčkou i úspešnou protagonistkou jej vlastnej poézie, ktorú mení na piesne. Jej knihy *Dopisy stromom* a *Krajina ročných období* predstavuje poéziu, ktorá slovami hladí, analyzuje smútiace vnútro i čistotu pocitov ukrytých hlboko v nej samej.

Myslím si však, že najlepšie o sebe vie povedať sama:

*Som človek, ktorý sa rád
túla
svojimi myšlienkami
a hľadá v nich obrazy,
fantázie,
predstavy, ktoré vyberá z
každého dňa.
Tie potom mením na
fotografie, na básne a
z básní na piesne...*

Dňa 28.3.2017 svoju tvorbu prezentovala žiakom v ZŠ Udiča. Odpovedala na veľmi zvedavé otázky, ako napr. kde čerpá inšpiráciu, aké knihy ju sprevádzali detstvom, aký má názor na výrub stromov, a prečo objíma stromy, keď chodí do lesa? Popri poézii im predstavila svoju hudobnú i fotografickú tvorbu. Spoločne sa porozprávali o súčasnej literatúre, písaní a motivácii v literárnych začiatkoch.

„V jej poézii možno precítiť i spoznať krajinu v krehkosti padajúcej vložky, slnko vo vetre padajúcich listov i lásku, ktorá hreje aj lásku pretkávanú smútkom poznania. Vrstvu po vrstve odkrýva nitky života, ktorý žije v jej myšlienkach a obohacuje nás hĺbkou emócií ukrytou v jej podstate. Práve tá podstata sa rada túla ku koreňom, vzniku nás samých, preto ju radi vidáme v jej členkách i odeve, ktorý nás vracia k našim Slovanským koreňom.“

Jana Tršková

Stretnutie literátov Trenčianskeho kraja

Dňa 13. marca 2017, pri príležitosti Týždňa slovenských knižníc, Verejná knižnica Michala Rešetku spolu s Hornonitrianskou knižnicou v Prievidzi a Považskou knižnicou v Považskej Bystrici, zorganizovali už 8. stretnutie trenčianskych literátov. Medzi pozvanými literátmi boli **Božena Adamicová**, pedagogička, etnologička, ľudová umelkyňa, spisovateľka, ktorá dlhé roky žila a pôsobila v Trenčíne. **Eva Bodnárová**, redaktorka, spisovateľka a

vydavateľka, ktorá detstvo a mladosť prežila v Trenčíne. V súčasnosti je riaditeľkou vydavateľstva Yudiny a šéfredaktorkou celoslovenského časopisu Informácie s podtitulom architektúra, interiér, design. V roku 2014 vydala knihu 26-tich poviedok a v roku 2015 knihu poviedok s názvom „Dotýkať sa dovolené“.

Milan Belás, regionálny historik, spisovateľ a zberateľ, ktorý žije a pôsobí v Považskej Bystrici. Je autorom mnohých publikácií týkajúcich sa Považskej Bystrice, je spoluautorom monografií, vydal sériu šiestich knižných portrétov významných považskobystrických výtvarníkov. V roku 2015 vydal knihu Židia v Považskej Bystrici a v roku 2016 knihu Považská Bystrica na historických pohľadniciach. Významná je aj jeho zberateľská činnosť dvoj a trojrozmerných predmetov, ktoré sa viažu k dávnej i menej dávnej histórii mesta. **Jozef Borčányi**, regionálny spisovateľ, publicista, pedagóg. Venuje sa publicistickej činnosti, v ktorej sa sústreďuje na literárnu históriu stredného Považia. Je autorom prvej regionálnej učebnice slovenskej literatúry. Najnovším dielom je kniha Katolíckym perom spod Manína. Jozef Borčányi je držiteľom Ceny sv. Cyrila a Metoda, ktorý mu udelil žilinský biskup za prínos v rozvoji katolíckeho školstva v Žilinskej diecéze. Ďalším pozvaným bol spisovateľ pre deti a mládež, básnik a prozaik žijúci v súčasnosti v Dobrej pri Trenčíne **Rudolf Dobiáš**. V roku 2014 mu prezident SR udelil Pribinov kríž II. triedy, v roku 2015 bol ocenený Cenou ministra kultúry SR za súbor poviedok s prihladením na jeho celoživotnú tvorbu.

Marta Gergelyová, spisovateľka a prekladateľka, ktorá svoje detstvo a mladosť prežila v Trenčíne. Jej prvý román vyšiel v roku 2010 vo Veľkej Británii, v roku 2013 a 2014 vydala ďalšie dva.

Margita Ivaničková, pedagogička, spisovateľka, publicistka, prekladateľka, žije a pracuje v Trenčíne. Jej literárnym žánrom je poézia, debutovala básnickou zbierkou „Všetkým dňom stvorenia“. Vydala detské rečňovanky, zbierku reflexných básní. Jej poslednou knihou je príbeh zo súčasnosti

S tromi psami za päťami. Je nositeľkou Vianočnej ceny Matice slovenskej. **Barbora Kardošová**, rodáčka z Trenčína, kde prežila detstvo a mladosť - scenáristka, režisérka, spisovateľka, t.č. žije a pracuje v Bratislave ako externá dramaturgička v STV, ako redaktorka self promo v TV Markíza, zároveň je aj projektovou režisérkou v TV JOJ. Z jej televíznej tvorby je známy film Tri guľôčky, Čarovala ryba, Amálka, ja sa zbláznim. Z literárnej tvorby je známa kniha Náhodný scenárista, Šialene milovaná, Anjeli nespia, Sladko v ústach a mnohé iné. V roku 2016 jej vyšiel ľúbostný román 33 prípadov Kristy B. **Štefan Kuzma**, básnik a prozaik žijúci v Trenčína. Medzi jeho diela patria: Mlčanie nepokoja, Presúvanie hrany, Prelet, Rukojemník vody, Intimita zla, Piaty západ slnka, Strom na konci ulice a mnohé iné. **Silveter Lavrík**, režisér, dramatik, prozaik, scenárista, prekladateľ, ktorý pôsobí v mnohých slovenských a českých mestách, v Budapešti a i. Od roku 2000 bol umeleckým šéfom Mestského divadla Zlín, neskôr šéfredaktorom Slovenského rozhlasu – Rádia Devín, projektovým manažérom Rádia Litera a Klasika, bol finalistom Ceny Anasoft Litera. Prekladá z angličtiny a poľštiny. Medzi jeho diela patria: Katarína, Alžbeta Báhory, Žltá ľalia, Slovensko v lete, Naivné modlitby, Nedeľné šachy s Tisom a iné. **Miloš Radosa**, rodák z Bojníc, pôsobiaci v Trenčína, manažér, podnikateľ, autor 2 publikácií Hrdinovia z Tobruku (o Československom zahraničnom odboji na západnom fronte v 2.sv. vojne) a 90 rokov trenčianskeho hokeja: Šampióni spod hradu. Kniha podrobne mapuje históriu hokeja v Trenčína. V súčasnosti je členom dozornej rady klubu Dukly Trenčín. **Ivor Ripka**, univerzitný pedagóg, jazykovedec, dlhoročný pracovník a riaditeľ Jazykovedného ústavu Ľ.Štúra SAV, ktorý svoje detstvo prežil v Trenčína. Venuje sa výskumu slovenských a slovanských nárečí a štúdiu problémov jazykových kontaktov a interferencií. Zaujíma sa o aktuálne otázky jazykovej kultúry, kodifikačnú problematiku, skúma dynamické zmeny v slovnej zásobe súčasnej slovenčiny. Je nielen autorom, ale aj

spoluautorom množstva jazykovedných štúdií, knižných publikácií, slovníkov. Jeho posledným titulom sú Kapitoly z lexikografie: učebné texty. **Vladena Teslíková**, pedagogička a poetka, ktorá žije a tvorí v Prievidzi. Je členkou Spolku slovenských spisovateľov a Literárneho klubu Poet v Prievidzi. Svoje básne publikovala v literárnych časopisoch a regionálnej tlači, v Slovenskom rozhlase, v rôznych zborníkoch a almanachoch. Do literatúry vstúpila zbierkou veršov Majáky a ostrovy, vydala samostatnú zbierku básní Miestenka na Titanic a Piesok na jazyku. Literátov osobne privítal, v priestoroch Trenčianskeho samosprávneho kraja, predseda TSK Ing. Jaroslav Baška. Poďakoval im za ich literárny prínos, poprial veľa zdravia a elánu do ďalšej tvorivej činnosti. Stretnutie bolo spríjemnené recitáciou básní Kataríny Hudecovej. Pokračovanie stretnutia sa konalo v Posádkovom klube Trenčín besedou so študentmi a širokou verejnosťou.

Ivana Knappová

Knihy, ktoré potešia deti a ich unavených rodičov

Vyhodnotenie najlepšieho čitateľa za rok 2016

Každoročne u nás vyhodnocujeme a oceňujeme najlepších čitateľov za uplynulý rok, preto ani tento rok nebol výnimkou. Ocenili sme 14 čitateľov, ktorí sú dôkazom, že čítanie je aj v tejto hektickej dobe náplňou voľného času a teší sa čoraz väčšej obľube. Medzi ocenenými sa vystriedali rôzne vekové kategórie a my sme sa opýtali najmladšieho čitateľa Adama Biela (11), aký je jeho vzťah ku knihám.

Spomenieš si na svoju prvú knihu?

Nie, ale pamätám si, že keď som bol malý, často mi čítavali rodičia.

Aké knihy ťa zaujímajú?

Najviac komixové, zábavné, ale aj encyklopédie a detektívky.

Aké záľuby máš ešte okrem knižiek?

Keď nemám po ruke knihu, zabávam sa s legom, počítačovými hrami alebo si kreslím.

Navštevuješ aj nejaké krúžky?

Šach a donedávna informatiku. Veľa času mi zaberá cvičenie na keyboard.

Čo by si odkázal mladým čitateľom?

Čítanie je radosť, je to môj druhý svet.

odd. beletrie

Ako som sa prečítal ku krajine

Magister umenia **Vladimír Vakov** porozprával dňa 14.3.2017 žiakom siedmej a deviatej triedy zo ZŠ Slovenských partizánov o svojich literárnych a maliarskych začiatkoch, od maľovania stromu až po poznávanie krajiny a hlavne vrchu Manína, ktorý cez poéziu zapisuje a zhmotňuje na plátne. Priblížil žiakom i knihy ako Malý princ, Statočný cínový vojačik a neskôr tvorbu maliarov, u ktorých dnes obhajuje doktorandský titul. Žiaci sa teda mali možnosť „prečítať ku krajine“, ktorú si na záver spoločne zhmotnili a obraz si odniesli do školy.

Jana Tršková

Noc s Andersenom v Považskej knižnici v Považskej Bystrici

Považská knižnica v Považskej Bystrici pripravila program pre dve spacie miesta. Jedno bolo v ZŠ Stred, kde spalo 85 detí a druhé v knižnici s 15 deťmi. Program 12. ročníka Noci s Andersenom sme začali v škole, kde po oficiálnom otvorení - zapálenie svietilka, prečítaní posolstva a štatistiky spiacich miest, sa deti dozvedeli, že patria medzi približne 95 000 slovenských detí „nakazených čítaním“ na viac ako 1 900 spacích miestach.

Noc s Andersenom je medzinárodný projekt a okrem Slovenska sa spalo v Českej republike, Poľsku, Slovinsku, Chorvátsku, Macedónsku, Bulharsku, Austrálii, na Novom Zélande, Londýne, Saudskej Arábii, Kodani a v iných významných európskych metropolách. Po oficiálnom otvorení sa obecnstvu predstavila Natália Filová so svojou miniatúrou pod názvom: V skrinke alebo Keď naolejujeme, ktorú réžijne pripravila Paedr. Evka

Žibrúnová. Následne nás čakalo otvorenie druhého spacieho miesta, a to v budove Považskej knižnice. Za spevu hymny sa program presunul do mestskej zóny v parku pred Hypernovou, kde ich čakal Andersen. Deti prichádzali so svetielkami a skoro onemeli od úžasu, keď ho zbadali. Porozprával im o svojom neľahkom detstve, i ako sa dostal k písaniu rozprávok. Deti sa len ťažko s ním lúčili, pripomínal živú sochu plnú vlastných trochu smutných i veľa zaujímavých spomienok. Za jej zhmotnenie ďakujeme Andrejovi Dubcovi študentovi považskobystrického gymnázia. Za odmenu sa s ním rozlúčili hymnou NsA. Nasledovalo plnenie súťažných úloh na 13. stanovištiach označených svietiacimi lampášikmi. Všetky súťažiace deti úspešne absolvovali hádanie hádaniek i otázky zo života spisovateľa. Potom sme a opäť stretli v škole, kde sa s programom predstavil vedúci Púchovského ochotníckeho divadla Ochotníček Peter Hudák s humorným dramatickým čítaním rozprávky Trapity, v ktorej sa zunovalo vlkovi stále žrať babičku a vnučku z rozprávky O červenej čiapočke a napokon to dopadlo tak ako nikto z nás neočakával, / že vlk chodil k Perinbabke roznášať tekvicovú polievku. Pán Hudák ďalej pokračoval s krátkym hudobným programom. Už bola tma, keď sme sa lúčili s deťmi zo spacieho miesta v ZŠ Stred, kde mali svoj vlastný program a my sme pokračovali u nás v knižnici. Hlavy sme si lámali nad zapletaním uzlíkov, z ktorých mala vzniknúť kľúčenka, lúštili sme názov Andersenovej rozprávky, ktorú deti skladali z indícií a hľadali vo vedre s rôznorodým obsahom v kontajneri s papierovými guľami, či ukryté v skrýšach okolo budovy knižnice. Na deti pomaly sadal spánok a tak sa odobrali čítať si do svojich spacákov.

Naplnené veselými zážitkami sa veľmi ťažko v sobotu ráno lúčili s tetami knihovničkami a knižnicou. Ďakujeme zúčastneným a spoluorganizátorom ZŠ Stred a ZŠ Slovenských partizánov za vydarené nocovanie, mestu Považská Bystrica, že nám umožnilo využiť mestskú zónu pred Hypeňovou.

**Pýtali sme sa... / rozhovor s riaditeľom
Karloveskej knižnice Tomášom Prištiakom.**

Aj malé knižnice dokážu vytvoriť príjemné miesto, kde sa spája hudba, umenie a predovšetkým dobrá literatúra. Práve preto sme sa na diaľku porozprávali s riaditeľom Miestnej knižnice v Karlovej Vsi Tomášom Prištiakom, ktorý nám prezradil ako to u nich funguje a ako sa od dokumentárneho filmu, hudby, časopisu, dostal až k riaditeľovi knižnice. Tomáš študoval Akadémiu umení, VŠMU, kde ho zaujal dokumentárny film, pracoval ako novinár v časopise .Týždeň, robil hudbu do krátkych filmov a v posledných rokoch je súčasťou alternatívneho hudobného projektu dua Tante Elze. Má rád knihy, hudbu, myšlienky ľudí s otvoreným myslením a veľa vecí robí „punkovo“...

Prečo práve knihovníctvo? Aké je to byť riaditeľom knižnice?

Je to trošku zložitejšie. Nevybral som si plánovane knihovnícku prácu, študoval som film a robil nejaký čas novinára, niekto mi poslal inzerát asi zo srandy, že v Karlovej Vsi hľadajú riaditeľa knižnice. A tak trochu zo srandy som tam šiel na pohovor, asi zato že som si uvedomil, že by bolo celkom fajn mať vlastný priestor, kde môžeš organizovať veci. Knihy mám zároveň veľmi rád.

Čo by malo byť prioritami každej knižnice?

Myslím, že otvárať ľuďom iné svety ako tie, v ktorých žijú, čo vlastne knihy skvele dokážu. A tiež otvárať my-

sle ľuďom, ktorí majú na to, aby v živote viac rozmýšľali a posúvali spoločnosť ďalej.

Existuje kniha, ktorá nejakým spôsobom ovplyvnila tvoj život? Čo čítaš ty?

Biblia. Je to fascinujúca kniha. A tiež mám rád Lolitu a ďalšie od Nabokova, Paula Austera, asi títo, pretože ma v istej fáze naučili pozeráť sa a vidieť svet inak. Zistil som, že mám rád amerických autorov, pretože vedia dobre narábať so štruktúrou príbehu. Tým nemyslím nejaký pop – Nabokova tam rátam tiež, Carvera, Faulknera, Plath. Najnovšie čítam rád Alice Munro, Thoreaua, a tiež veľa esejí a non-fiction.

Aké podujatia v rámci knižnice robíte?

Máme klasické čítačky, besedy, najnovšie som tiež odštartoval sériu akustických koncertov takého obývačkového typu, a tiež viacero akcií, ktoré sú zamerané na kontroverzné spoločenské témy, ktoré chceme priniesť školám.

Ako sa prispôsobujú knižnice dnešnej dobe? Kam sa posúvajú?

Stávajú sa z nich viac miesta stretnutia, či už s inými čitateľmi alebo s rôznymi témami, umením, a tak ďalej. Ľudia majú síce za papierové knihy náhradu, no jednak je tu časť ľudstva, ktorá sa ich nikdy nezriekne a po druhé, ľudia sami menia priestor knižnice podľa toho, čo sa v spoločnosti deje. Stále však zostáva úloha sprostredkovateľa informácií a ešte sa posilňuje potreba takej inštitúcie ktorá vie s informácia pracovať, ktorá na rozdiel od internetu dokáže poznanie štrukturovať a podávať ho v kvalitnej forme. Knihy sú ale stále prvoradé, osobne neve-

rím, že klasické knižnice niekedy vymrú. Oni majú aj mimo rozum akýsi mystický element, ktorí ľudia vyhľadávajú.

Čím oslovujete mladú generáciu, aby navštívili knižnicu?

Knihami. A zaujímavými ľuďmi, ktorých sa snažím sem pozývať.

Kam až siahajú tvoje aktivity mimo knižnice?

Neviem čo presne mám spomenúť, lebo mám toho viac. Mám ešte kapelu, robím hudbu a snažím sa ako môžem venovať aj filmu. Ale je to ťažké, lebo knižnica je momentálne top, venujem jej najviac úsilia. Vidím v tom zmysel, keď nám samotní hostia diskusií, spisovatelia, režiséri, výtvarníci povedia, že to má zmysel, lebo zasiahneš mladých ľudí, a čo už iné sa dá meniť v tejto inak dosť nepoučiteľnej krajine ako mladí ľudia?

Čím ťa ovplyvňuje hudba a snažíš sa ju aj ty nejakou ovplyvniť? A ako vnímaš slovenskú alternatívnu scénu?

O hudbe sa ťažko hovorí, hudba je jedna z najdôležitejších vecí. Nemá žiaden praktický význam, v tom je krásna a ako ma ovplyvňuje sa takto asi nedá celkom popísať. Slovenskú hudbu vnímam v poslednom čase veľmi silno, zdá sa mi, že sa zmenilo rozmýšľanie o nej zo strany samotných hudobníkov, čo je prvý krok k tomu, aby sa stala lepšou. Je ťažké napríklad písať hudbu po slovensky, no mnohí sa veľmi dobre o to pokúšajú a myslím, že tie veci majú veľkú vnútornú hodnotu, pretože tá vzniká pri osobnej pravdivosti. Búra sa umelé myslenie, ktoré podľa mňa vzniklo s boomom pop music v 20. storočí a prichádza akási demokratickejšia fáza, keď oveľa viac ľudí tvorí. Jasné, že potom vznikne aj plno hlúposti, ale dôležité je, že aj tu vznikla scéna, napríklad v elektornickej hudbe je scéna naozaj bohatá.

Ktorý z tvojich projektov bol pre teba najzaujímavejší?

Neviem čo presne pod tým myslíš, ale ak myslíš v knižnici samotnej, tak je to ako som už vrazil, venovať sa deťom, ktoré majú stále ešte čistú snahu poznávať. Keď sa niečo potom na prvom stupni základnej pokazí v nich, čo môže a nemusí, ale žiaľ pozorujem, že vďaka systému výučby a učiteľom, akých systém v sebe vyrába, sa tak často stane. Nezaujímam sa u detí horšie ako hocikaké iné diagnózy. To ma veľmi baví, keď vidíš, že kniha, myšlienka, nápad u nich zafunguje. Jasné, ešte tá hudba, tú ja vidím všade aj v knižnici.

Koncert Archívneho chlapca v Karloveskej knižnici

Chcel by si niečo poradiť mladým začínajúcim knihovníkom?

Asi nič. 😊 Čo im môžem radiť, veď ja ani nie som knihovník. Som len človek čo si zaumienil niečo robiť v knižnici. Asi nech čítajú dobré knihy a nech sa naučia to najťažšie: zlepšovať vkus čítajúcich.

Za rozhovor ďakujem Tomášovi Prištiakovi
Tamara Pribišová

Nedeľa v Kroměříži ...

Členovia odborovej organizácie PK s rodinnými príslušníkmi, prvú májovú nedeľu, strávili na spoločnom knižničnom výlete. Z viacerých ponúk sme si vybrali zájazd na južnú Moravu, do mesta Kroměříž. Okrem Arcibiskupského paláca (zapísaný v zozname UNESCO) sme navštívili aj pútnické miesto vo Velehrade. Na svoje si prišli aj milovníci záhradkárstva. Z výstavy Floria, si do svojich záhradiek viacerí z nás odniesli rôzne druhy rastlín.

Andrea Smolková

15 cm textu alebo „Predskokanky Noci literatúry“

9. mája 2017 sme si v podkroví knižnice vypočuli príbehy žien, písané ženami, ktoré žijú svoj život podľa seba. Vybrané ukážky textov čítali:

Zuzana Bašková-Burínová : *Jana*

Juráňová/Žila som s Hviezdoslavom

Eva Čičkánová : *Svetlana Žuchová/Yesim*

Saša Rosina : *Zuzana Šmatláková/Bocian*
(poviedka zo zbierky Exit)

Andrea Smolková : *Uršula Kovalyk/Vrátnik*
(poviedka zo zbierky Neverné ženy neznášajú vajíčka)

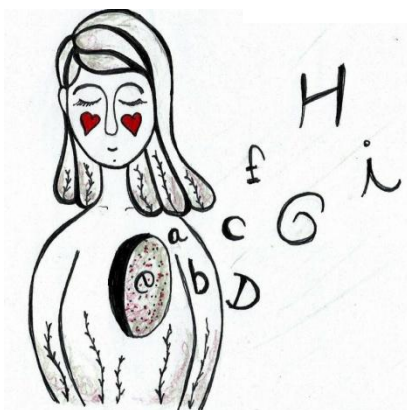
Monika Luhová : *Kristína Farkašová/Som mama*

Iva Semančíková-Posluchová : *Alexandra Salmela/Princezná opica* (ukážka z knihy Žirafia mama a iné príšery)

Zuzana Bašková-Burínová : *C.P.*
Estés/Ženy, ktoré behali s vlkami

Andrea Smolková

Druhý ročník Noci literatúry v Považskej Bystrici

Priaznivci literárnych príbehov navštívili počas Noci literatúry miesta, kde sa s knižkami bežne nestretávajú. Podujatie sa už niekoľko rokov koná druhú májovú stredu. Zaujímavosťou tohto ročníka bolo aj predstavovanie jednotlivých miest na čítanie. Čo to sme sa dozvedeli o budove ABŠO, JUDr. Michal Hamar nám predstavil budovu bývalej Vojenskej správy, riaditeľka knižnice porozprávala o budove Považskej knižnice, na kinosálu si zaspomínala dlhoročná pracovníčka Domu kultúry Mária Bellayová a Protiletcký kryt CO pri objekte 25 nám sprístupnil dlhoročný pracovník Považských strojární Pavol Mikuš.

Za fotografie ďakujeme Tomášovi Bořutovi, pánovi JUDr. Michalovi Hamarovi za sprístupnenie budovy bývalej Vojenskej správy, čítajúcim a návštevníkom za účasť a vytvorenie skvelej atmosféry i v takom chladnom počasí.

Tešíme sa na ďalší ročník ☺ Andrea Smolková

Administratívna budova štátnych orgánov (ABŠO)
Poetka a knihovníčka Tamara Pribišová čítala ukážku
Cristina López Barrio: Dom nenaplnených lások

Bývalá budova Vojenskej správy
výtvarník Vladimír Vakov čítal ukážku Peter Macsovszky:
Tantalópolis

Podkrovie Považskej knižnice v Považskej Bystrici
speváčka a hudobníčka Lucia Bristenská spolu
s hudobným vstupom nám prečítala Jenny Erpenbeck:
Všetkým dňom koniec

Kinosála Domu kultúry
divadelný režisér Peter Hudák ukážku David Grossman:
Vojde kôň do baru

Protiletecký úkryt CO pri objekte 25 v Považských
strojárňach
divadelníci Marcel Pekar, Jozef Šujak si zdramatizovali
dielo od Mareka Šindelku: *Únava materiálu*

Mladá vlna autorov

Eliška Panáčková (13)

Odrazy lúčov

Slepí ľudia.
Slepé časy.
Hľadáš len to jediné.
To čisté nevinné.

Odkopnuté ako smeti
na ulici nahé deti.
Prázdne ruky.
Srdece plné cností.
Nikto si nevšimne tej
jedinej nevinnosti.

Tamara Pribišová (28)

Verím, že môžeš mať tvár slnečnice. Pozerať do neba ako na more. Vidieť vlniť sa oblaky a chytať na udicu padajúce jantárové časti hviezd. Závidím nebu večnosť. Z dostatočnej diaľky pozoruje čriedu NÁS. V osamelom tichu vzduchu pripomína čosi, čo aj tak nie je samé. Nebo občas vykrádajú hviezdári mysliať si, že sa nepozerá. Vždy v noci, keď deň opadáva zo slnečnic. Keď Ti deň opadne z tváre. Pozorujem páriace sa hviezdy v malom voze. Láska si rozväzuje šnúrky a hviezdy si rozochvené padajú do dlaní. Verím, že môžeš mať tvár slnečnice. Vidieť svet inak. Vidieť, že tma je najkrajšia, keď je nahá.

Knihárik / Občasník Považskej knižnice v Považskej Bystrici

Šéfredaktorka: Mgr. Tamara Pribišová

Redakčná rada: Mgr. Andrea Smolková, Elena Kaplanová, Antonia Šaradinová, Milada Nemcová, Jana Tršková

Zodp. redaktorka: Mgr. Ivana Knappová, riaditeľka PK

Grafická úprava: Mgr. Tamara Pribišová

Kontakt: beletriapb@gmail.com, 042/4653515

Rok vydania: 2/2017